

Bilag.

Økonomi- og arbejdsministeriet.

København, den 9. marts 1955.

Under henvisning til udvalgets skrivelse af 2. marts 1955 følger hoslagt i 20 eksemplarer en redegørelse vedrørende Kristeligt dansk Fællesforbund.

J. O. Krag.

/ Navn.

Folketingets udvalg angående forslag til folketingsbeslutning vedrørende forskellige konventioner vedtaget på internationale arbejdskonferencer.

I anledning af folketingsudvalgets forespørgsel til økonomi- og arbejdsministeren angående oplysninger om *Kristeligt dansk Fællesforbunds* stilling i relation til forslaget om ILO-konventionen om retten til at organisere sig og føre kollektive forhandlinger kan følgende oplysninger gives:

Kristeligt dansk Fællesforbund omfatter 2 selvstændige foreninger, Kristelig arbejdgiverforening og Kristelig fagforening, hver med selvstændig ledelse og selvstændigt regnskab. Disse 2 foreninger er forenede i Kristeligt dansk Fællesforbund ved en overenskomst om at lade alle stridigheder afgøre ved voldgift.

De medlemmer af Kristelig fagforening, der opfylder betingelserne for at være arbejdsledsløshedsforsikrede, skal være medlemmer af Kristelig arbejdsledsløshedskasse. Medlemmerne af Kristelig arbejdgiverforening har derimod ikke adgang til at være medlemmer af Kristelig arbejdsledsløshedskasse.

Der er af og til opstået vanskeligheder som følge af modsætningsforholdet mellem de fagligt afgrænsede forbund og arbejdsledsløshedskasser på den ene side og Kristeligt fællesforbund og Kristelig arbejdsledsløshedskasse på den anden side.

Ved en højesteretsdom af 1932 blev således en beslutning af Esbjerg byråd, hvorefter entreprenører til kommunens arbejder udelukkende måtte benytte arbejdere, der var medlemmer af de almindelige fagforeninger, efter påstand af Kristeligt dansk Fællesforbund kendt ugyldig overfor fællesforbundet, hvis medlemmer derved udelukkede fra at deltage i kommunens arbejder. Dommen begrundede resultatet med, at byrådet måtte være pligtigt til at forvalte kommunale anliggender under ligeligt hensyn til alle borgere i byen, og at det måtte være uberettiget at hindre bestemte kredse af personer, fordi de tilhører en bestemt organisation, i at udøve de rettigheder, der normalt tilkommer dem.

Spørgsmålet om statsanerkendelse af Kristelig arbejdsledsløshedskasse efter arbejdsledsløshedsloven har gentagne gange været taget op til behandling af rigsdagen.

Ifølge den første arbejdsledsløshedslov — fra 1907 — kunne offentlig anerkendelse meddeles enten kasser, der var knyttet til et eller flere fag eller — undtagelsesvis — stedligt begrænsede kasser omfattende samtlige fag. Tilsvarende regler var fastsat i arbejdsledsløshedslovene af 1914 og 1921 og i